

หนังสือสวดมนต์ที่ศักดิ์สิทธิ์

ยิตฺวาโส ๑๐๘ จบ

เคล็ดศักดิ์สิทธิ์ในการสวดมนต์และสร้างบุญให้ได้บุญมาก
พร้อมบทสวดชัยมงคลคาถา (พาหุงมหากา) คาถาเงินล้าน คาถามหาจักรพรรดิ
การทำสมาธิและเจริญภาวนาแบบง่ายแต่เกิดผลมาก

เจ้าภาพผู้สร้างและมอบหนังสือธรรมทาน

.....

.....

.....

ตัวอย่าง

อักษรา เอก์ เอกณา พุทธรูปี สม่ ลียา

สร้างอักษรธรรมหนึ่งอักษร เปรียบคังสร้างพระพุทธรูปหนึ่งองค์

ผู้ใดสวดมนต์เป็นนิตย์

บุญจะรักษา ธรรมะจะคุ้มครอง

อานิสงส์ของการสวดมนต์

การสวดมนต์บทพุทธคุณนั้น ท่านเปรียบได้ดั่งการ
เข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า

ช่วยให้ผู้สวดได้ฝึกจิตให้สงบ ฟังโอวาท ฟังธรรม เป็นการ
ชำระล้างจิตใจที่เศร้าหมองให้หมดไป

ถ้าผู้ใดสวดมนต์เป็นประจำจนเป็นนิสัย ทำให้จิตใจเข้าถึง
คุณงามความดีและบุญกุศลได้มากขึ้น อีกทั้งเป็นนิสัยปัจจัยให้
นึกถึงพุทธานุสติ ธรรมานุสติ สังฆานุสติได้อย่างดี

ทำให้จิตโน้มไปในทางที่ดี คือถึงซึ่งทาน ศีล ภาวนา
ได้อย่างดีที่สุดคือ ถึงมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ นิพพาน
สมบัติได้สมปรารถนา

การสวดมนต์เพื่อระลึกถึงพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ
พระสังฆคุณเป็นการน้อมนำพระคุณทั้ง ๓ ประการให้เข้ามาสู่
จิตใจตน เพื่อยึดเป็นแนวทางปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตน
และทำจิตใจของตนให้สงบและประพฤตีสั่งที่เป็นประโยชน์ทั้ง
แก่ตนและผู้อื่น

คุณวิเศษของการสวดอิติปิโส

คุณวิเศษของพระรัตนตรัยในบทสวดอิติปิโสนั้น ครูบาอาจารย์ตั้งแต่ครั้งโบราณกาลท่านกล่าวไว้ว่าเกิดบุญและคุณวิเศษมากจนประมาณมิได้เลย

บทสวดอิติปิโส เป็นส่วนหนึ่งและถือเป็นหัวใจของบทสวด “พระธัมมคคปริตร” ซึ่งพระอรรถกถาจารย์กล่าวไว้ว่า อานุภาพของพระธัมมคคปริตรนี้ แผ่ไปทั่วอาณาเขตแดนโกฏจักรวาล ผู้ที่ระลึกถึงพระปริตรนี้แล้วรอดพ้นจากทุกข์ภัยทั้งหมด

เพราะทุกคำอักขระในบทสวดนั้นถอดมาจากพุทธพจน์ เมื่อใดอ้างอิงพุทธพจน์ เมื่อนั้นกำลังอ้างความจริงอันเป็นสัจจะ การอ้างสัจจะความจริงอันเป็นมงคลสูงสุดย่อมบังเกิดผลไพบูลย์สูงสุดไปด้วย

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ทรงมีพระวินิจฉัยว่า

“ในการสวดมนต์เมื่อมีเวลามาก หรือในพิธีใหญ่ที่ต้องการให้สวดพระสูตรเต็มก็สวดพระสูตรเต็ม ในการสวดมนต์ทั่วไปสวดจำเพาะอนุสสรณปาฐะ คือปาฐะที่เป็นอนุสสรณะ คือเป็นเครื่องระลึกถึงคุณแห่งพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ก็คือสวดอิติปิโส ภควา อรหํ สมมาสมพุทโธ เป็นต้น ต่อด้วย สุวากุขาโต ภควตา ธมฺโม เป็นต้น

ต่อด้วย **สุปฏิปันโน ภควโต สาวกสงฺโฆ** เป็นต้น ก็คือ
สวดจำเพาะพระพุทฺธคุณ พระธรรมคุณ พระสงฺฆคุณ เท่านั้น...”

ในสมัยปัจจุบันคนรู้จักและนิยมสวดบทธิติปิโสมากขึ้น
ด้วยเมตตาของหลวงพ่อจรัญ ฐิตธมฺโม วัดอัมพวัน ท่านกล่าว
ไว้ว่า

“พระพุทฺธคุณ อาตมาสังเกตมาว่า บางคนเขาไปหาหมอดู
เคราะห์ร้ายก็ต้องสะเดาะเคราะห์ อาตมาก็มาดูเหตุการณ์
โชคลางไม่ดีก็เป็นความจริงของหมอดู อาตมาก็ตั้งตำราขึ้นมา
ด้วยสติ

บอกว่าโยมไปสวด พุทฺธคุณเท่าอายุให้เกินกว่า ๑ ให้ได้
เพื่อให้สติดี แล้วสวด ‘พาหุฆมฺมหากา’ หายเลยสติก็ดีขึ้น เท่าที่
ใช้ได้ผลสวดตั้งแต่ นะโม พุทฺธัง อัมมัง สังฆัง พุทฺธคุณ ธรรม
คุณ สังฆคุณ พาหุฆมฺมหากา จบแล้วย้อนกลับมาข้างต้น เอา
พุทฺธคุณห้องเดียว ห้องละ ๑ จบ ต่อ ๑ อายุ อายุ ๔๐ สวด
๔๑ ก็ได้ผล “

สิ่งที่ทุกคนประจักษ์ตรงกันเมื่อสวดหลายบทธิติปิโส คือ
ความรู้สึกสว่าง อบอุ่นใจ และเหมือนมีความศักดิ์สิทธิ์บังเกิดขึ้น
รอบตัว แม้นคนไม่ทราบคำแปลเลยก็เกิดประสบการณ์เดียวกัน
แต่ถ้าทราบคำแปลด้วยก็จะยิ่งบังเกิดความเลื่อมใสและมีความ
แน่วแนวยิ่ง ๆ ขึ้น ดังที่หลวงพ่อพุทธ ฐานियो ท่านเมตตากล่าวไว้
ถึงคุณวิเศษในการสวดธิติปิโส ว่า

“การสวดมนต์ นอกจากจะเป็นการเคารพบูชาพระรัตนตรัย และรักษาศรัทธาธรรมเนียมปฏิบัติของพุทธศาสนาแล้ว ยังมีความเชื่อกันว่า คนที่สวดมนต์เป็นประจำสม่ำเสมอ จะมีสติปัญญาดี จิตใจนิ่งสงบ ไม่ฟุ้งซ่าน และมักจะประสบพบเจอแต่สิ่งดี ๆ ในชีวิต และบ่อยครั้งที่เรามักได้ยินเรื่องราวความมหัศจรรย์ของการสวดมนต์จากพุทธศาสนิกชนมากมาย

ที่ครั้งหนึ่งชีวิตตกอยู่ในห้วงแห่งความทุกข์ไม่ว่าจะเจ็บป่วยทางกายหรือทางใจอย่างแสนสาหัส แต่ด้วยจิตสงบนิ่งจากการหันหน้าพึ่งพระธรรม ตั้งใจเพียรภาวนา และสวดมนต์ก็สามารถผ่านพ้นภาวะวิกฤตนั้นมาได้

ดังเช่นคำ หลวงพ่อจรัญ ฐิตธมฺโม วัดอัมพวัน อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี กล่าวไว้ว่า สวดมนต์เป็นยาทา วิปัสสนาเป็นยากิน

การปฏิบัติสมาธิภาวนาอย่างอื่น ใครจะว่าอะไร วิเศษวิโสอะไรก็เชิญท่านว่าไปเถอะ เราก็คือเอาสวด อิติปิโสของเรา อันเดียวเท่านั้น

สวดไป ๆ จิตมันสงบเป็นสมาธิเอง บทสวดมนต์นี้ เราสวดทุกวัน ๆ ถึงแม้ว่ารู้สึกว่จิตของเราไม่มีสมาธิก็ตาม มันจะค่อย ๆ ฝังลงในส่วนลึกของจิต มันจะฝังเข้าไปในจิตได้สำนึกภายหลังมานี้

ถ้าเราสวดต่อเนื่องกัน ถึงตี ๒ ตี ๓ ตี ๕ ตี ๗ นี้ ต่อไปเราไม่ต้องสวดมนต์ ถ้าเวลากะทันหันนี้ สวดแล้วจะทำอะไร เช่น จะทำน้ำมนต์ หรือว่าลูกหลานเจ็บป่วย เราสำรวมจิตบีบนึกถึง พุทโธ ๆ ๆ ๆ ๆ เป้าพรวดลงไป บางทีก็หาย เราสวดทุกวัน ๆ อิทธิพลมันเข้าไปฝังอยู่ในจิตได้สำนึก บทสวดมนต์นี้ สวดทุกวัน ๆ ๆ ๆ นี้ มันเพิ่มความขลัง ความศักดิ์สิทธิ์

เราไม่ได้สวดมนต์เพื่อขลัง เพื่อศักดิ์สิทธิ์ แต่ความขลัง ความศักดิ์สิทธิ์มันเป็นผลพลอยได้ เพราะฉะนั้น อิตติปิโส สวดทุกวัน ๆ แม้แต่เพียงวันละจบเท่านั้น มันก็ยังมีผล

ที่นี้สมมติว่าญาติโยมทั้งหลายพากันยึดมั่นในการสวด พุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ แล้วก็เมตตาพรหมวิหาร ถ้ายังแถม รักษาศีล ๕ ด้วย ยิ่งดี เราสามารถที่จะทำอะไรดี ๆ ได้เหมือนพระ บางทีอาจจะดีกว่าพระเสียด้วยซ้ำไป...”

และครูบาเจ้าศรีวิชัย ท่านเป็นพระนิตยโพนธัตถ์ บำเพ็ญมาอย่างรวยอุดมฉ่ำก ชาติชีวิตนี้ไปไหนมาไหนก็มีผู้คนแห่แหนเอาเงินเอาปัจจัยทั้ง ๔ มาทำบุญให้ท่าน ท่านก็เอาไปสร้างวัดได้หลายร้อยวัด ทั้งบูรณปฏิสังขรณ์และทำขึ้นมาใหม่ ก่อสร้างร่างแปลนแต่เข้าจนคำคืน นั่งป็นพรให้แก่ผู้เอาเงินมาให้ถวายท่าน เวลาท่านเทศน์ธรรมท่านก็บอกแต่ว่า **“ให้สวดท่องอิตติปิโส”** สอนผู้คนชาวบ้านให้ถือศาสนา รักษาศีล ๕ ศีล ๘

“การสวดอิติปิโส

เท่าอายุบวกเพิ่มอีกหนึ่งจบเปรียบเสมือนค้าขาย

มีอายุเป็นต้นทุน ถ้าสวดเท่าอายุเท่ากับเสมอทุน

ส่วนที่สวดเกินอายุ ก็เท่ากับกำไร

ถ้ายังสวด ๑๐๘ จบได้ยิ่งดี ทำอะไรก็เจริญรุ่งเรือง”

เมตตาหลวงพ่อจรัญ วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี

วิธีการสวดบทพุทธคุณหรือ

อิติปิโส ๑๐๘ จบ

ในการสวดครั้งแรกประจำวัน ขอแนะนำให้เริ่มต้นจากบูชาพระรัตนตรัย แล้วตั้งนะโมฯ ๓ จบ จากนั้นสวดไตรสรณคมน์ สวดพระพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ แล้วตามด้วยพาหุงมหากา จบด้วยการสวดอิติปิโส (พุทธคุณ) เท่าอายุ +๑ จบ หรือ ๑๐๘ จบตามกำลัง

สำหรับการสวดตลอดวันเป็นองค์ภาวนานั้นสามารถทำได้จะกี่จบก็ได้ ยิ่งสวดมากเพิ่มความมงคลสู่ชีวิตมาก

การสวดบทพุทธคุณหรืออิติปิโสนับเป็นจำนวนจบนั้น ท่านว่าเป็นกุศโลบายในการเจริญสติ ให้มีสติตั้งมั่นในการภาวนา และเป็นการสรรเสริญคุณของพระพุทธองค์ ทำให้จิตตั้งมั่นเป็นกุศล

การสวดอิติปิโสเท่าอายุบวกหนึ่งเป็นการสวดเฉพาะตนเปรียบเสมือนการบูชาคุณ หรือการถวายพระพรแด่องค์พระศาสดา และช่วยให้ตัวผู้สวดเกิดกำลังบุญหนุน เกิดมงคลชีวิต ให้ผลบุญนำทางส่งผลก่อน ปิดทางเคราะห์และอุปสรรคกรรมที่ให้สวดบวกหนึ่งก็คือบวกเผื่ออนาคตไปล่วงหน้า ๑ ปี ให้ชีวิตดี

ส่วนการสวด ๑๐๘ จบ ขึ้นไป เป็นการสวดเสริม และสร้างบุญบารมี ยิ่งสวดด้วยจิตที่ศรัทธาและจิตมีพลังบุญมาก ด้วยอานิสงส์แห่งบุญ เชื่อว่าช่วยทำให้อายุยืนยาวไม่มีโรคภัยเบียดเบียนง่าย ไม่มีอุบัติเหตุ ป้องกันการเบียดเบียนของเจ้ากรรมนายเวร จิตใจเข้มแข็งมีพลังอำนาจ สมองปลอดโปร่ง จำอะไรแม่นยำ ปัญญาดี หลับสบาย

มีสมาธิ เทวดารักษา เป็นคนมีเสน่ห์ เป็นที่รักของมนุษย์ และอมนุษย์ สิ้นชีวิตลงในขณะใดไม่ไปสู่อบายภูมิ เป็นภูมิคุ้มกันโทษและโลภะ ป้องกันคุณไสย และนำความเป็นมงคลทุกด้านมาสู่ชีวิต

(เมื่อสวดมนต์บทพุทธคุณครบแล้ว ให้แผ่เมตตาทุกครั้ง โดยลดมือลง แต่ยังคงหลับตา ปักจิตที่ลิ้นปี่ แล้วแผ่เมตตาดัง ความอบอุ่น ความสว่าง และความสุกที่มอบให้กับสรรพสัตว์ สรรพวิญญาณทั้งหลายทุกภพ มีท้ายเล่มแล้ว)

คำแปล
บทสรรเสริญพระพุทฺธคุณ
พระธรรมคุณ และพระสังฆคุณ
(บทสวดอิตติปิโส)

• บทสรรเสริญ พระพุทฺธคุณ •

อิตติปิโส ภาคะวา : เพราะเหตุอย่างนี้ พระผู้มีพระภาคเจ้า
นั้น

อะระหัง : เป็นผู้ไกลจากกิเลส

สัมมาสัมพุทฺโธ : เป็นผู้ตรัสรู้ชอบโดยพระองค์เอง

วิชชาจะระณะสัมปันโน : เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชาและ
จรรยา

สุคะโต : เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี

โลกะวิทู : เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง

อะนุตตะโร ปริสสะทัมมะสาระถิ : เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษ
ที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า

สัตถา เทวะมนุสสานัง : เป็นครูผู้สอนของเทวดาและ
มนุษย์ทั้งหลาย

พุทฺโธ : เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม

ภคะวาติ : เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรม สั่งสอน
สัตว์ ดังนี้

• **บทสรรเสริญ พระธรรมคุณ** •

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม : พระธรรม เป็นสิ่งที่
พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว

สันติภูมิจิโก : เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติพึงเห็นได้ด้วย
ตนเอง

อะกาลิโก : เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล

เอหิปัสสิโก : เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกับผู้อื่นว่า ท่านจงมา
ดูเถิด

โอปะนะยิโก : เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว

ปัจจุตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ. : เป็นสิ่งที่ผู้รู้ พึงรู้ได้
เฉพาะตน ดังนี้

• **บทสรรเสริญ พระสังฆคุณ** •

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ : สงฆ์สาวกของ
พระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด ปฏิบัติดีแล้ว

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ : สงฆ์สาวก
ของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด ปฏิบัติตรงแล้ว

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ : สงฆ์สาวก
ของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด ปฏิบัติเพื่ออุ้งธรรมเป็นเครื่องออก
จากทุกข์แล้ว

สามิจิปะฏิปัณโน ภาวะวะโต สภาวะกะสังโฆ : สงฆ์สาวก
ของพระผู้มีพระภาคเจ้าหุมุโต ปฏิบัติสมควรแล้ว

ยะทิทัง : ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ

จัตตาริ ปุริสสะยุดานิ อัญญะ ปุริสสะปุคคะลา : คู่แห่งบุรุษสี่คู่
นับเรียงตัวได้แปดบุรุษ

เอสสะ ภาวะวะโต สภาวะกะสังโฆ : นั้นแหละ สงฆ์สาวก
ของพระผู้มีพระภาคเจ้า

อาหุเนยโย : เป็นผู้ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา

ปาหุเนยโย : เป็นผู้ควรแก่สักการะที่จัดไว้ต้อนรับ

ทักขิณเยโย : เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน

อัญชะลิกระระณิโย : เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี

อะนุตตะรัง ปุณฺณักเขตตัง โลกัสสาติ. : เป็นเนื่อบานบุญ
ของโลก ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า ดังนี้

• คำบูชาพระรัตนตรัย •

อิมีนา สักกาเรนะ พุทัง อะภิปุชชยามิ
อิมีนา สักกาเรนะ ธัมมัง อะภิปุชชยามิ
อิมีนา สักกาเรนะ สังฆัง อะภิปุชชยามิ

• บทกราบพระรัตนตรัย •

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาวะะวา
พุทัง ภาวะะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)
สวากขาโต ภาวะะวะตา ธัมโม
ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)
สุปะฏิปันโน ภาวะะวะโต สภาวะะสังโฆ
สังฆัง นะมามิ (กราบ)

• คำขอขมาพระรัตนตรัย •

สัพพัง อะปะราธัง ชะมะถะ เม ภัันเต
อุกาสะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง
สัพพัง อะปะราธัง ชะมะถะ เม ภัันเต
อุกาสะ ชะมามิ ภัันเตฯ
(ถ้าสวดมนต์หลายคนให้เปลี่ยนคำจากคำว่า
“ชะมะถะ เม” เป็น “ชะมะตุ โน”
และจาก “ชะมามิ” เป็น “ชะมามะ”)

• บทชุมนุมเทวดา •

ศักดิ์ กาเม จะ รูปะ คิริสิขะระตะเก
จันตะลิกเข วิมานะ
ทีเป รัญญะ จะ คาเม ตะรุวะนะคะหะเน
เคหะวัตถุมหิ เขตเต
ภุมมา จายันตุ เทวา
ชะละณะละวิสะเม ยักชะคันธัพพะนาคา
ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนิวะระวะจะนัง
สาธะโว เม สุณันตุฯ
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตาฯ

• ปฐปะภาคะนะมะการะ •

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต
อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต
อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต
อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ